

דף

דף ב' ע"ב

על הדף

קנו

ועיי"ש עוד דתמה הגרי"פ דמה שייך כלל לענין דפייס, הא כל הפיס הוא תקנת חכמים דלא ליתי לאנצויי (כדלקמן רפ"ב), והשתא הא איירינן בדרשא דקרא. ע"כ. ולכאורה י"ל ע"ז דלאו דוקא נקט פייס, אלא וכי מי ידעין מי יזדרז לרוץ ולזכות בהקרבתו, וא"כ ל"ש פרישה, ונקט פיס דכן הוא לדינא.

★ ★

בגמ': ואימא כפרה דקרבתות וכו'.

וברש"י: כגון קרבתות יחיד וכו'. וצ"ע מדוע נקט רש"י דוקא קרבתות יחיד ולא פירש קרבתות ציבור כדלעיל (ברש"י ד"ה ואימא וכו').

ובתב חכ"א בקובץ ברכת שלמה - כתר תורה (בנד"מ ע' 156): ונלע"ד דרש"י לשיטתו דפירש בכמה מקומות בש"ס דהיו ששה בתי אבות ובשבת כל משמרות שוות, וממילא לא יכולין להפריש משמרת בית אב רק כל המשמרות מחמת שבת, לכן פירש"י קרבתות דיחיד שלא היו מקריבין רק בחול, ממילא קושית הגמ' דנפריש רק משמרת בית אב דכל יום, הגם שרש"י סותר עצמו במס' תענית דהיו שבעה בתי אבות, כבר העיר זה הציון ירושלמי שקלים פ"ו והחת"ס ע"כ.

★ ★

בגמ': ואימא שמיני וכו'.

והיינו שמיני עצרת ור"ל דיפרוש הכה"ג ז' ימים קודם לזה מביתו.

והקשה הגה"ק ר' דוד משה רבינוביץ זצ"ל-ה"ד בספר שבחי כהן - כתר תורה (ע' 90 בנד"מ) דלאן ילך הכה"ג, הרי בעזרה לא יוכל לעשות סוכה, ובאותם ימים שקודם שמיני עצרת צריך לשבת בעזרה, ואיך יפרוש מביתו ויהי בעזרה ע"ש.

ויש לפלפל הרבה בקושי' זו עפ"י יסודו המפורסם של הפנים יפות (פר' שופטים) דהכהנים יכולים לאכול לחם הפנים ושירי המנחות בעזרה חוץ לסוכה, דכיון דאסור לעשות סוכה בעזרה א"כ הם פטורים מסוכה ע"ש ולפי"ז א"ש קושית הגרד"מ זצ"ל הנ"ל ודו"ק (וראה בפרדס יוסף החדש פר'

הכל בכהן אחד, אבל ודאי אם היו הרבה כהנים אז כל אחד טעון פרישה, עיי"ש.

אמנם התוס' ישנים והפני יהושע כאן נקטו דבדווקא נקט כהן השורף, ואפילו למאן דנפקא פרישה בפרה מקרא מוקמינן לקרא בעיקר מעשה הפרה דהיינו שריפה, ועי' באמבוהא דספרי (פר' חקת) שהעיר על המנחת חינוך מדברי התוס' ישנים. (ועל מש"כ המנח"ח דמסתמא היה כל מעשי הפרה בכהן אחד, השיג האמבוהא דספרי מדברי התרגום יונתן פר' בחקת ע"ש).

דף ב' ע"ב

בגמ': ואימא כפרה מקרבתות מי ידעין הי אתרמי.

ובתב רש"י והלא על ידי פייס היו עובדין. ולכאורה דבריו תמוהין דהא לעיל כתב רש"י דאיירי הכא בקרבן יחיד, ולקמן דף כו ע"ב תנן בד"א, דבעי פייס, בקרבן ציבור, אבל בקרבן יחיד אם רצה להקריב מקריב.

ותירין התפארת ישראל (יומא סוף פ"ב) דביחיד א"צ כמה פייסות מי יקריב כל הנתחים דכהן א' יכול להקריב כל הבהמה, אבל עכ"פ צריך פייס א' מי יקריב הכל, דאם לא כן ליתי לאנצויי.

אמנם ברש"י תמורה (הובא בתוס' חדשים) כתב דהבעלים יכולים לברור להם איזה כהן שירצו שיקריב קרבנם, ולפ"ז הדק"ל.

ועיין בחזו"א (יומא ס"י קכו ס"ק כא) דאם נתנו הבעלים סתם והם רצים ועולים לכבש, עושין פייס גם בקרבן יחיד, משא"כ בקרבן ציבור הוי תקנה קבועה, ומיושב לפי"ז שיטת רש"י.

והגאון ר' ישע"י פיק בהגהות יש סדר למשנה (סופ"ב) כתב דרש"י לעיל שכ' דאיירי בקרבן יחיד, לא בא לשלול קרבן ציבור, אלא כוונתו דאף קרבן יחיד ליבעי פרישה, וע"ז משנה דלכפר ע"כ לא קאי אקרבתות, דהא לא קאי אקרבתות ציבור דבעי פייס, ועוד דאין סברא דקרבתות ציבור ל"ב פרישה, וקרבן יחיד בעי פרישה. וא"כ ע"כ קאי קרא איום הכיפורים.

★ ★